

**UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE
„VICTOR BABEȘ” DIN TIMIȘOARA**

**MANAGEMENT CULTURAL ORGANIZAȚIONAL ÎN SERVICIILE DE
SĂNĂTATE**

**SUPORT DE LUCRĂRI PRACTICE PENTRU PROGRAMUL
UNIVERSITAR DE MASTER MANAGEMENT EDUCAȚIONAL
SANITAR**

Șef.lucr.dr. Ruxandra SAVA-ROȘIANU

Categorii ideologice și culturale în structurarea politicilor de sănătate publică și a mediilor de susținere

Plecând de la aceste noi orientări, în managementul activităților de **promovare a sănătății** **acțiunile trebuie abordate** într-un sens larg, și reprezentând drept orice efort planificat, destinat:

- implementării de *politici publice* favorabile menținerii și recuperării stării de sănătate, cu adresabilitate generală, nu îndreptată exclusiv spre grupurile cu risc;
- creării *mediului favorabil* pentru asumarea și consolidarea comportamentelor sanogene prin acțiuni desfășurate pe plan local și adresate factorilor subiacenți stării de sănătate, dar cu suportul legislativ și instituțional al autorităților;
- dezvoltării abilităților personale care să permită înțelegerea factorilor de risc și să motiveze alegerea unor comportamente **individuale** și **sociale** favorabile sănătății (*educația pentru sănătate*) în toate sectoarele societății;
- *reorientării serviciilor medicale*, vizând întârzierea sau împiedecarea instalării bolilor ca obiective prealabile în raport cu tratamentele pentru redobândirea stării de sănătate.

În sens restrâns (specific), promovarea sănătății se poate defini ca:

- *strategie instituțională, medicală și politică*, de abordare a sănătății individului în corelație cu stilul și mediul său de viață, constând din măsuri legislative și reglementări ale acțiunii sociale în sensul păstrării unui mediu sănătos și favorizării modurilor de viață sanogene, respectiv prevenirii / interzicerii modurilor de viață nesănatoase;
- *domeniu științific interdisciplinar* ce permite societății și fiecărui membru al acesteia în parte să dezvolte strategii prin care să dețină ori să-și intensifice controlul asupra factorilor ce influențează starea de sănătate, dându-le posibilitatea de a ridica nivelul acesteia;
- *strategie de mediere între indivizi și mediul înconjurător*, în cadrul căreia se definesc limitele libertății de alegere personală și ale responsabilității sociale pentru sănătate.

După cum se poate observa, politicile moderne de promovare a sănătății pornesc de la două abordări ale problematicei sănătății reciproc contradictorii, dar, de fapt, complementare: *abordarea comportamentală* și cea *socio-ambientală*.

În desfășurarea activităților în sănătate avem și următoarele tipuri de abordări:

- Abordarea **conservatoare** - "**egalitatea în fața legii** " a tuturor cetățenilor; o piață liberă cu doar doi actori importanți: vânzătorii și cumpărătorii de servicii de sănătate;
- Abordarea **liberală** – "**egalitate a șanselor**"; guvernul fiind forța mediatore. Se acceptă faptul că piața medicală nu este o piață liberă; duce la adoptarea unui sistem de sănătate ghidat de către stat;
- Abordarea **radicală** -"**egalitatea rezultatelor**", justificând astfel intervenția statală oricât de masivă și cu indiferent ce costuri pentru realizare. Atât input-urile cât și output-urile sânt strict controlate, toți profesioniștii medicali având statut de salariat(vladescu politici).

Politica sanitară, cât și alocarea resurselor în Romania sunt rezultatul acțiunilor promovate la nivel de:

- Parlament
- Guvern
- Ministerul Sănătății
- CNAS
- Autorități locale
- Administratori/manageri ai instituțiilor sanitare
- Profesioniștii medicali.

Activitatea politică poate fi caracterizată prin preocuparea sa pentru "alocarea autoritară a valorilor" în societate, toată gama de recompense și sancțiuni pe care cei aflați în poziții de autoritate publică le pot distribui. Valorile sunt reprezentate de ceea ce are semnificație pentru membrii societății. Acestea pot fi bunuri materiale sau servicii(de sănătate sau educație ca ex.) sau pot fi simbolice ori spirituale(dreptul la liberă exprimare, dreptul de a avea acces la mijloace abortive atunci când o sarcină nu este dorită etc).

Politica este așadar procesul prin care autoritățile decid ce valori să aloce și cui anume.

Principii ale UE în structurarea politicilor de sănătate

Principalele principii UE în structurarea politicilor de sănătate sunt următoarele:

- **acces universal** la un pachet minim de servicii de sănătate;
- **solidaritate** în ceea ce privește serviciile de sanatare oferite în sistemul public: cei bogați cu cei săraci, tinerii cu vârstnicii, cei sănătoși cu cei bolnavi
- **echitate**, pentru nevoi de sanatare egale servicii de sanatare egale
- **eficiență macro-economică**: costurile asistenței de sănătate nu trebuie să depășească o proporție rezonabilă din resursele țării respective (în general "rezonabilul" în aceste țări variază între 7% și 9% din PIB); în cele 10 țări admise în 2004 media este de cca.6% din PIB
- **eficiență micro-economică**: gama serviciilor oferite trebuie să garanteze, pentru un cost minimal, rezultate bune în planul sănătății și al satisfacției pacienților
- **autonomia** prestatorilor/furnizorilor de servicii de sănătate;
- **protecția veniturilor**: pacienții nu trebuie să plătească servicii medicale prea scumpe în raport cu veniturile lor, prețurile acestor servicii ar trebui să fie legate de capacitatea lor de plată, ceea ce înseamnă prevenirea situațiilor în care costul unui tratament ar putea amenința existența normală a unui individ sau a unei familii;
- **implicarea statului** în piața serviciilor medicale și responsabilitatea sa pentru asistența sanitară a propriilor cetățeni
- **Health in All Policies**: toate politicile sectoriale trebuie analizate prin prisma impactului lor asupra sănătății celor afectați de respectivele prevederi.

Legislația UE aplicată în sănătate prevede apărarea celor patru libertăți de mișcare:

- Libertatea de mișcare a profesioniștilor: medici, dentiști, farmaciști, asistente; dar și libertatea de mișcare a pacienților;
- Libertatea de mișcare a serviciilor - proceduri transparente de luare a deciziilor, inclusiv în achiziții;
- Libertate de mișcare a capitalului : asigurările de sănătate;
- Libertate de mișcare a bunurilor: exemplu de bunuri cele mai utilizate în sănătate sunt medicamentele(vlădescu politici).